

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

18. Dies Maii. Sceleris in scelere, supplicium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

18. DIES MAII.

Sceleris in scelere supplicium est.

Sententia Epist. 97.

Peccatum I.
est conscienc-
tiae tormentum.

EX peccato carnifice, sequitur animi peccantis carnificium Nullum majus est supplicium scelerato, ipso scelere. Vix culpe

est admissa, mox quies omnis est amissa. Nam subiectus noxae, sit undique terrori obnoxius. Illa enim Poëtica illa Erynnis, ferro, & flamma, & multiplici dracone cincta, tetroque illo apparatu, nescias magis ne fœda, an sœva, furiali morti circumstinet; aeterrifico suo aspectu, flagellum intentat. Adebat domini comitatur foris, non deest in lecto, savior in tensbris horrore: non mitratorum Pontificum diras, non coronatorum Regum sceptræ, non trabes torum Cæsarum diademata, non purpuratorum Principum, militares excubias, non cocco rubentes purpas, non auro crepantia paludamenta, non supsciendas procerum togas, non bellica militum sagittæ, non marmoribus crustata palatia veretur, nec reveretur. Ubique protervè se insinuat, omnes importunè interpellat, nusquam non audacter se ingenit, nunquam non oculis sese objicit, inter nummos, histriones comicos, cothurnis incedens excitat tragedias, inter ludiones illudit insolenter, dum ludos ludit insolentes. Licet in geniali convivio, in Pontificiæ Cænas, volitet per triclinium, septa jocorum comitas hilaritas, nulla tamen vel tunc est in fronte serenitas.

Majus.

in mentem

bellaata

lua, &

futilib

epichala

II. I

na. Est

lam. Su

le carce

tiae lanic

non dan

rius alic

serulam

plum, hi

tes per t

parentis

plicio, a

moniur

ranor

quis no

fuceller

nec fug

pernici

astutæ,

fugit, na

quisqua

pectori

tur pec

peccavi

lectane

III.

Frustra

in mente tranquillitas, in corde suavitas. Dum inter belluata aulæa canunt aulædi fidibus, adest illa bella, & aures infestat luctibus, dum illi delectantur futilibus fescenninis, illa terret tristibus elegiis: inter epichalamia, proponit illis epitaphia.

II. Illud certum, pœna, & culpa sunt contermi-
na. Est morte atrocius malum, vitam traducere ma-
lam. Sunt mites Diomedis equi, Busiridis aræ, & Syl-
la carcer, & Busiridis taurus, collata cum conscientia laniana. Pelusii sævum vindicaturi parricidium,
non damnabant ad equuleum, neque culeum, sed di-
rius aliquid excogitarunt, piæ scilicet matris naturæ
ferulam, conscientiam. Ad summæ atrocitatis exem-
plum, hoc unum voluerunt esse tormentum, cogent-
tes per triduum, parricidam spectare cadaver occisi
parentis, ut sic puniretur enormissimo omnium sup-
plicio, admonitione facinoris. Sceleris admissi resti-
monium, est supra omne supplicium. Nemo fuit Ty-
rannorum, qui alicui non indulserit, nemo quem ali-
quis non evaserit, nemo quem satelles nonnunquam
sfellerit: conscientiæ solùm severitatem, nec fraus,
nec fuga illudit. Non flexible illi cor, ut demitti; non
pernices nobis pedes, ut elabi, non amicis manus, aut
astutæ, aut validæ, ut liberari possimus. Nemo à se
fugit, nemo extra se currit; nemo sui cordis est accola,
quisque est incola: nullus suæ mentis est advena, nec
pectoris transfuga, hinc nullū pœnæ effugium. Igi-
tur peccasse, ineluctabilis est Tyrannis, anima quæ
peccavit, pœna culpæ sicut est conjectanea, sic & col-
lectanea.

III. Nullus inter omnia sua, habet asylum sui.
Frustia ergo post culpam, cogitas fugere, cum extra

Aa 5

pecto-

Majus,
pectoris limites non sit transfugium. Sis licet tutus,
nunquam eris securus: non plus quam reus sub car-
nificis securi. Semper pavet, etiam dum pavenda stu-
diosissime cavit; metuit ubi nihil occurrit metuen-
dum, licet non sint inimici quos timeat, in se habe-
quod timet. Fugit lictorem, evasit spiculatorem, non
sufficit, se tenebit: nec a se unquam ut securus sit ob-
tinebit. Formidabit etiam tutus, etiam tuta. Non po-
test animo considere, licet in Tyranno invenerit
dem. Simili planè in nos auctor naturæ animadverto
supplicio, ac barbari illi, qui mortis reos alligabant
cadaveribus, ut fœtore torquerentur. Alligata nobis
est pœna post culpam, cujus ea daver restat, pavor
pudor, dolor, *& nocte dieque suum gestant in peccato*
testem. Infestior est talis animo testis, quam collo-
prædonis suspendendo restis. Nullum itaque tam af-
ficit damnum, quam conscientia damnans. Est enim
miserrimum genus miseriæ, conscientiæ suffragio
fieri miserum. Et quod est omnium caput, nullum
non scelus capitale cuique apud se est, etiam post in-
dulgentiam omnium. Quid prodest, si omnes eum
ab solvant, dum, quæ est instar omnium, conscientia
illum condemnat. Audi Poëtam:

Si quis delinquit, prout Paulus Apostolus inquit,
Qui consenti ei, fit reus ipse rei.

19. DIES MAII.

In uno, eodemque opere malo, diabolus sug-
gerit, homo consentit, Deus deserit. *S. Au-*
gustinus contra Faustum. l. 14. c. II.